

Jordebogsafgiften, at de med Hensyn til Skattebyrder opnaa Ligestilling med det øvrige Lands Jordejere. Nedsættelsen er beregnet til at ville bringe Statskassen et Indtægtstab af 38,000 Kr.

Skattereformens finansielle Virkning over for Statskassen samt det Forhold, hvorefter de ny Statsskatter fordele sig paa Kjøbenhavn, Købstæder og Landdistrikter vil fremgaa af følgende Tal:

	Kjøbenhavn med Sundbyerne.	Købstæder og Handels- pladser	Land- distrikter.	Statskassen.
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
Indkomst- og Formueskat:	2,840,000	2,318,000	3,122,000	8,280,000
Ejendomsskyld:	536,250	532,500	2,077,500	3,146,250
	3,376,250	2,850,500	5,199,500	11,426,250
De gamle Grundskatter til Staten: . .	1,665,000	1,780,000	7,150,000	10,595,000
	÷ 1,711,250	÷ 1,070,500	+ 1,950,500	+ 831,250
Statstilskud til Kommunerne:	365,515	509,485	1,625,000	2,500,000
	÷ 1,345,735	÷ 561,015	+ 3,575,500	÷ 1,668,750

Skattereformen vil altsaa bringe Statskassen en Merindtægt af 831,250 Kr. Men da Udgifterne ved Tilskuddet til Kommunerne er 2,500,000 Kr. bliver det endelige Resultat en Mindreindtægt for Statskassen paa 1,668,750 Kr.

Udvalgets Flertal finder dette Resultat finansielt forsvarligt og kan i alt væsentligt slutte sig til den foreliggende Skattereform som er bygget paa et Grundlag, der berettiger Forventningen om Reformens Gennemførelse. Flertallet har derfor ved sine Overvejelser ladet sig lede af Ønsket om at faa en Skattereform ophøjet til Lov i denne Rigsdagssamling, og der er derfor ikke af *Udvalget* eller af dettes *Flertal* stillet noget Ændringsforslag, der kan siges at berøre Grundlaget for den af Regeringen foreslaaede Skattereform.

Et Mindretal (*Dalsgaard* og *Ousen*), der i øvrigt i det væsentlige er enigt med Udvalgets Flertal, har ikke kunnet slutte sig til Bestemmelsen om, at Besætning og Inventar skal medregnes ved Landejendommens Vurdering til Ejendomsskyld. — *Dels* finde vi dette urigtigt, *fordi* Ejendomsskylden er en Skat, der lægges paa *fast* Ejendom, hvortil Besætning og Inventar ikke kan henregnes, — *dels fordi* det vil stille Landbruget ugunstigt i Forhold til de øv-

rige Erhverv, hvilket er saa meget uheldigere, som Vurderingen til Ejendomsskyld til Staten ogsaa skal være Grundlag for Paaligning af Skat paa *fast* Ejendom til Kommunerne, — og *dels fordi* det vil medføre megen Ulighed i Beskatningen af de enkelte Landejendomme, alt eftersom den enkelte Ejer holder større eller mindre Besætning — Besætning af større eller mindre Værdi.

Ved Ændringsforslag Nr. 3 til § 2 i Lovforslaget om Ejendomsskyld have vi derfor stillet Forslag om, at Besætning og Inventar ikke skal medregnes ved Landejendommens Vurdering til Ejendomsskyld, og som Følge deraf, at løse Maskiner og do. Inventar heller ikke skal medregnes ved andre Ejendommens Værdiansættelse.

Da dette imidlertid vil medføre, at Ejendomsskylden giver en noget mindre Indtægt end paaregnet, have vi ved Ændringsforslaget under Nr. 8 til § 3 i samme Lovforslag foreslaaet, at Ejendomsskylden skal svares med 85 Ø. pr. 1,000 Kr.s Værdi — i Stedet for som foreslaaet i Lovforslaget 75 Ø. — hvoraf vil følge, at Ejendomsskylden kan antages at ville indbringe omtrent det samme Beløb, som tilset ved Regeringsforslaget.

Da Bygningsafgiften, som ogsaa oplyst i Lovforslagets Motiver, nu betales halv-